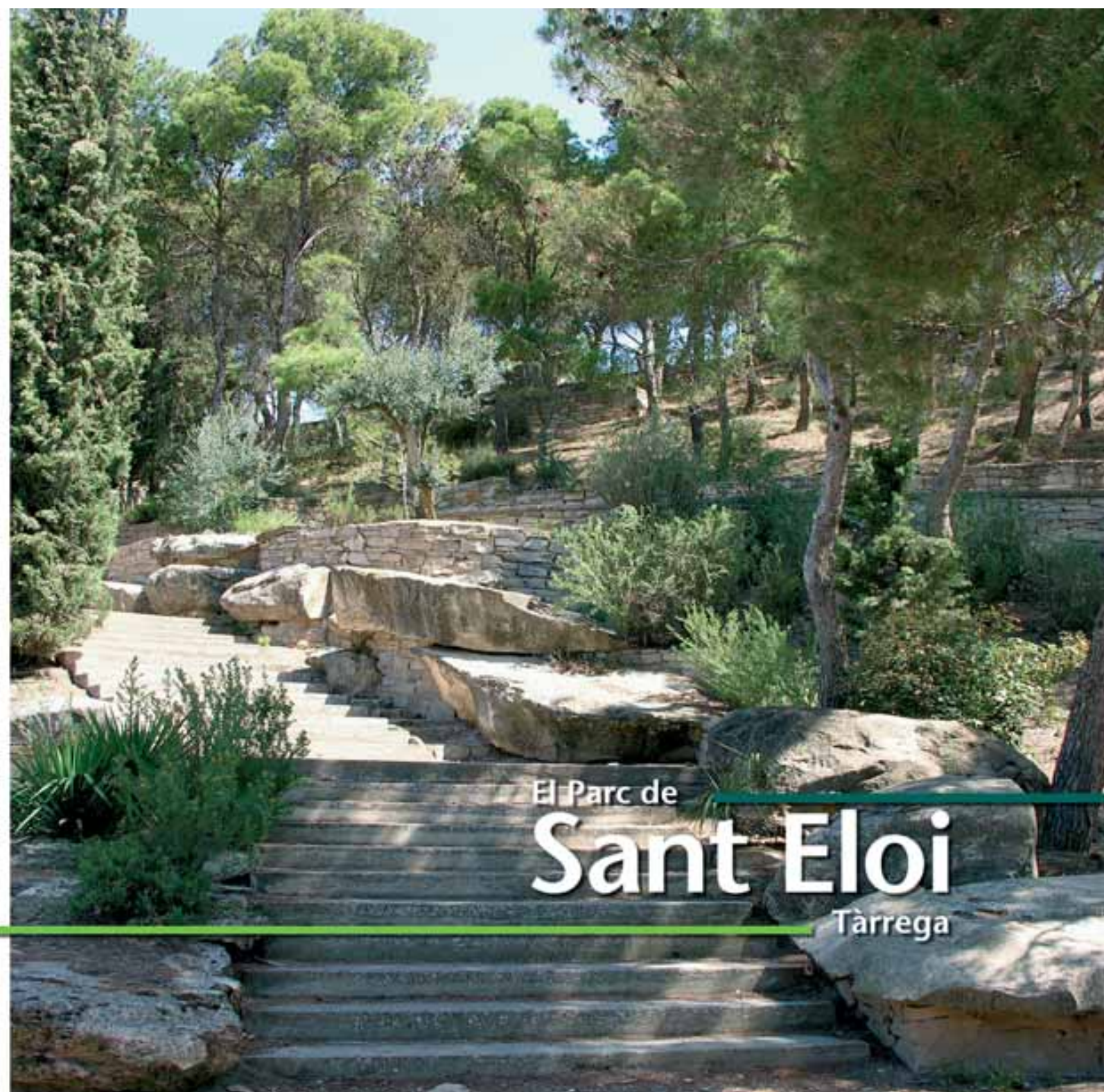

Disseny i fotografies: D.Disseny Dipòsit Legal: L-

El Parc de
Sant Eloi
Tàrrrega

Creu de Sant Jordi, 1995
de la Generalitat de Catalunya

AJUNTAMENT DE TÀRREGA

Diputació de Lleida

Plaça de la M. de Déu de Montserrat

Font dels Vents

Pèrgola dels Viatjants

Font de la Guitarra

Font del Congrés

Les places

- 1 Plaça de les Alzines
- 2 Plaça de la M. de Déu de Montserrat
- 3 Plaça de la Sardana
- 4 Plaça de l'Estanyol
- 5 Plaça del Mestre Güell
- 6 Plaça del Mirador de Prades
- 7 Pla dels Dipòsits
- 8 Pèrgola dels Viatjants
- 9 Plaça de Sant Jordi

Fonts

- 1 Font del Congrés
- 2 Font dels Enamorats
- 3 Font de la Granota
- 4 Font de St. Magí
- 5 Font de la Guitarra
- 6 Font dels Vents
- 7 Font dels Amics de l'Arbre
- 8 Font del Camí de l'Estatut

Monuments

- 1 Ermita de Sant Eloi
- 2 Al Mestre Amigó
- 3 Al Mestre Güell
- 4 A Ramon Carnicer
- 5 A la Família
- 6 A la Penya Barcelonista
- 7 A totes les víctimes de la guerra de 1936
- 8 A l'Estatut de Sau

Museu a l'aire lliure

- 1 Arcades d'Ossó de Sió
- 2 Arcades dels targarins fora vila
- 3 Premsa d'oli
- 4 Màquina segadora
- 5 Molí de vent
- 6 Premsa de vi
- 7 Restes de l'hort del Sanrama
- 8 Creu de Terme
- 9 Finestral gòtic de la capella dels Ardèvol
- 10 Conjunt de piques de pedra
- 11 Conjunt de rodets d'era
- 12 Corral de les aus
- 13 Resta de pallissa de l'era de cal Llar

Font de St. Magí

Arcades d'Ossó de Sió

Arcades dels targarins fora vila

Restes de l'hort de Sanrama

Monument Mestre Güell

El parc de St. Eloi és situat al municipi de Tàrraga. Té una extensió de 16,24 hectàrees i es troba envoltat en bona part per la ciutat, essent tot ell de propietat municipal.

Fa prop d'un segle la serra de St. Eloi era en la seva totalitat erma i del seu terreny graverós s'en extreia el àrids pertinents per a diversos usos. Als seus vessants hi havia conreus d'oliveres principalment i vinya. La identitat de la serra en el decurs dels segles ha estat l'ermita dedicada a St. Eloi, construcció que prové del segle XIII, construïda sota el mecenatge del targarí Simó Canet, establert a la ciutat com a argenter i que en morir deixà en testament que el seu hereu edificués una capella sota l'advocació de Sant Eloi al cap de la serra existent davant la vila.

En el decurs dels segles la serra tingué amb Tàrraga les connexions religioses i festives que es feien a l'entorn de St. Eloi, i la pràctica dels conreus adients en els seus camps.

L'any 1910, tingué lloc a la ciutat la celebració d'un congrés de la Federació Agrícola CatalanoBalear que deixà com a testimoni d'aquella celebració l'anomenada Font del Congrés i que hauria d'ésser el revulsiu perquè la ciutat de Tàrraga anés pensant en la transformació de la serra de St. Eloi en un indret de parc públic, on la plantació d'espècies arbòries com el pi blanc i altres d'autòctones permetessin la transformació d'aquell erm en un parc.

L'any 1913 naixia l'Associació dels Amics de l'Arbre, sota l'auspici d'un grup de targarins enamorats de la serra de St. Eloi i amb una gran dosi d'idealisme per a convertir aquella serra sorrenca i amb alguna farigola com a vegetació en un indret d'arbres i flors.

L'associació va néixer el 23 de febrer de 1913 essent el primer president de l'entitat Bonaventura Amigó i Pellicer, mestre d'escolars que va venir a residir a Tàrraga per primera vegada l'any 1906. El seu objectiu social era la plantació d'arbres, la contrucció de passeigs i la celebració d'esports a la serra de Sant Eloi així com celebrar la Festa de l'Arbre de manera especial per als nens i nenes de les escoles de la ciutat i la propagació de l'estima i afeció a l'arbrat en general.

Amb aquestes finalitats han anat transcorrent els prop de cent anys de l'entitat dels Amics de l'Arbre que, comptant sempre amb l'ajut i suport de l'ajuntament de la ciutat i d'altres institucions públiques i privades, ha fet possible la transformació de la serra de Sant Eloi amb el que avui és una realitat.

Han estat quatre generacions de targarins i targarines que ho han fet possible, gràcies a la col·laboració d'alguns d'ells com a socis de l'entitat, d'altres amb el seu ajut personal i les seves donacions de diferents caires. La suma de molts esforços ha permès gaudir als ciutadans i ciutadanes de Tàrraga i comarca del bell parc de Sant Eloi. La suma de tants d'esforços i dedicacions al parc es veié l'any 1995 reconeguda per la Generalitat de Catalunya amb la concessió de la Creu de Sant Jordi a la tasca d'aquells pioners de l'any 1913 i a la feina continuada de diferents generacions.

Amb el pas dels anys el Parc de Sant Eloi s'ha anat convertint en un gran parc d'amples passejos de pins, alzines i oliveres, espai d'esbarjo per a tothom, racons on predomina la bellesa clàssica del jardí llatí, racons d'estil romàntic on la mà de l'home intenta dissimular-se entre les obres de la natura, camins que baixen serpentejant entretingudament pel vessant de la muntanya, museu a l'aire lliure de tot allò que fa referència a la indústria i a l'agricultura tradicionals amb una immensa premsa d'oli, trulls de molí d'oli, una premsa de vi, un molinet de vent i una segadora fabricada a la Indústria Trepant de Tàrraga. Tots aquests elements es troben en diferents places i espais amb denominació pròpia, i que al llarg dels anys s'han anat configurant en places com la de les Alzines, la del Mestre Güell, la de la Sardana, la de la Mare de Déu de Montserrat, la de les Barques, etc. També s'han anat fent un seguit de fonts, repartides pel parc sota la denominació de font dels Enamorats, de Sant Magí, del Congrés Agrícola, de la Granota, del Camí de l'Estatut, dels Vents, dels Amics de l'Arbre, etc.

Museu a l'aire lliure

Des de la dècada dels anys 80 i sota la presidència de Josep Castellana i Sangrà es procura situar al parc de Sant Eloi tot un seguit d'elements procedents de la pagesia i d'edificis pertanyents a la seva activitat que al llarg del temps varen donar aixopluc a les activitats més diverses del món agrari del nostre entorn i que eren a prop de perdre's per sempre més. Així podem contemplar una premsa de l'oli del poblet de Riudovelles que data de l'any 1794, o bé la premsa de vi originari de les terres de Tortosa, adquirida als Encants de Barcelona. Hi podem trobar diferents arcades de pallisses com les provinents del poble d'Ossó de Sió o bé les anomenades dels targaris fora vila procedents de l'era de cal Burló, aquesta dins de Tàrraga i que estava situada a l'entorn del pla on hi ha el col·legi Sant Josep, o bé les dues arcades que emmarquen la plaça de la Mare de Déu de Montserrat, procedents de l'antic quarter de cavalleria que hi va haver a l'entorn del Pati. La màquina segadora donada per Indústries Trepap i que és tot un símbol de la mecanització agrària dels camps que es produí en el segle XX. Cal esmentar una peça gòtica de gran qualitat, com és el finestral gòtic, originari de l'antiga capella dels Ardèvol i que fins a l'any 1943 va estar situada al carrer del Carme de la ciutat. També cal fer esment de la Creu de Terme situada a la plaça de les Alzines i que deriva de l'antic camí de Balaguer. Tot aquest material de diversa procedència ha anat configurant el parc com un museu a l'aire lliure d'un conjunt d'elements que si no s'haguessin situat allí, possiblement la seva pèrdua hauria estat per sempre més. La seva conservació ens mostra a tots els targarins i targarines i visitants del parc un art que en el temps ha anat desapareixent i que fins fa ben poc tenia una gran utilitat per a la vida quotidiana de les nostres contrades.

